

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 551/2015
09.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић – Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Н.М. из Б., чији је пуномоћник Д.Н., адвокат из А., против туженог Јавног предузећа за дистрибуцију топлотне енергије „Топлификација“ из Лазаревца, чији је пуномоћник Н.Б., адвокат из Л., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3314/14 од 17.10.2014. године, на седници одржаној 09.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3314/14 од 17.10.2014. године.

Образложење

Основни суд у Лазаревцу, пресудом П1 1624/2013 од 17.07.2014. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да је у радном односу на неодређено време код туженог почев од 01.07.2009. године, на пословима помоћника магационера, као и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад на наведене послове са свим правима из радног односа (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 3314/14 од 17.10.2014. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лазаревцу П1 1624/13 од 17.07.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у име тужиоца, ревизију је благовремено изјавио његов пуномоћник, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд

пази по службеној дужности. У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП. Међутим, наведена битна повреда одредаба парничног поступка, није предвиђена као ревизијски разлог, па се због ње ревизија не може изјавити, на основу одредби члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је обављао код туженог послове у периоду од 01.07.2009. године до 31.05.2012. године (на основу Уговора о делу број 3521 од 01.07.2009. године са анексима, Уговора о делу број 2459/4 од 15.04.2010. године, Уговора о делу број 5559 од 16.08.2010. године и анекса од 30.12.2010. године, и Уговора о делу број 2288 од 30.03.2011. године, са анексима). Тужилац није закључио са туженим уговор о раду, било на одређено или неодређено време, већ је у спорном периоду био ангажован од стране туженог на основу наведених уговора о делу, ради обављања послова везаних за пресељење добара туженог из магацина у магацин, као и за обављање послова на хитним интервенцијама (тужба је поднета 17.06.2013. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су одбили тужбени захтев тужиоца да се утврди да је у радном односу туженог на неодређено време почев од 01.07.2009. године и то на пословима помоћника магационера, као и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад на наведеним пословима, са свим правима из радног односа.

Одредбом члана 195. став 2. Закона о раду („Сл. гласник РС“, број 24/05, 61/05 и 34/09), је било прописано, да, рок за покретање спора јесте 90 дана од дана достављања решења односно, сазнања за повреду права.

Како је у овој парници из радног односа тужба за утврђење да је радни однос према наведеним уговорима о делу и анексима постао радни однос на неодређено време поднета 17.06.2013. године, а из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац обављао послове код туженог до 31.05.2012. године, то је протекао рок за подношење тужбе од 90 дана, рачунајући од дана сазнања за повреду, односно од 31.05.2012. године, као дана фактичког прекида рада.

Одредбом члана 199. став 1. Закона о раду, је прописано, да, послодавац може са одређеним лицем да закључи уговор о делу, ради обављања послова који су ван делатности послодавца, а који имају за предмет самосталну израду или оправку одређене ствари, самостално извршење одређеног физичког или интелектуалног посла.

Дакле, уговор о делу се закључује ради обављања одређених послова који су ван делатности послодавца.

Међутим, како је тужилац обављао код туженог послове у вези пресељења добара туженог из магацина у магацин, као и послове на хитним интервенцијама, док се тужбом тражи утврђење постојања радног односа на неодређено време на пословима и то помоћника магационера, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Наиме, за утврђење постојања радног односа на неодређено време, између осталог, неопходно је и да се ради о

обављању истоврсних послова код истог послодавца из делатности послодавца са пуним радним временом.

У преосталом делу, ревизијом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије на основу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**